

O PROBLEMĂ DE FAMILIE

Ardeiaș Vlad, ianuarie 2016

În ultimii șase mii de ani, chipul lui Dumnezeu a fost teribil de mutilat. Fiecare generație și-a adus contribuția la acest proces, de cele mai multe ori prin proiectarea imaginii vreunui impunător lider pământesc pe chipul lui Dumnezeu. Figura zeului atotputernic, care

scruțează de sus fiecare ungher al planetei, fiecare gând și fiecare intenție a fiecărui muritor pentru a nu lăsa nepedepsită nici cea mai mică abatere de la voința-i supremă, a dominat gândirea vechi testamentară. Imaginea bătrânului stând pe tron cu sprâncenele încruntate, cu pumnul stâng încheștat pe sceptru și cu degetul arătător de la dreapta îndreptat acuzator spre individ, familie, nație și rasă, provoca fiori și coșmaruri de nedescris dar, mai rău decât orice, genera sisteme diabolice pentru a-l împăca. În disperarea resimțită la fiecare interacțiune chiar și imaginară cu zeul

suprem, oamenii au ajuns până la a-și sacrifica proprii copii în încercarea de a-i face pe plac, de a-l îmbuna. Fiecare sistem religios era privit ca un mijloc de a-i intra în grație, motiv pentru care cele mai multe astfel de sisteme erau într-o permanentă schimbare, ceva nou fiind mereu adăugat.

Supușii acceptați erau cei care tremurau, care nu ridicau capul, care executau totul la literă, care sacrificau totul pentru conducătorul suprem, depersonalizați, clone perfecte ale imaginii închinătorului ideal. Cei care nu aveau nicio întrebare pentru că nu aveau niciun gând, cei care nu aveau nicio inițiativă, niciun plan, nicio dorință decât aceea de a sluji, aceia erau „mântuiții”, „adevărații copii ai lui Dumnezeu”, „poporul lui Dumnezeu”. Richard Wurmbbrand a relatat răspunsul pe care l-a primit de la un ofițer rus când l-a întrebat dacă crede în Dumnezeu: „Nu! Dacă partidul mi-ar fi spus că trebuie să cred, aș fi crezut!”.

Așa au trecut mii de ani.

Cuprins:

O problemă de familie	Pag 1
La cumpăna dintre ani	Pag. 10
Sfârșitul este la ușă	Pag 11

Lumină în întuneric

Despre cei care aveau atunci cea mai înaltă înțelegere a lui Dumnezeu, poporul evreu, a fost scrisă următoarea profetie:

„Poporul, care **umbla în întuneric**, vede o mare lumină; peste cei ce locuiau în țara umbrei morții răsare o lumină.” (Isaia 9:2).

Trecuse vremea umbrelor, a imaginilor distorsionate de puterea și limita imaginației umane. Venise vremea luminii; a adevăratei lumini care singură putea năruți întunericul în care omenirea orbecăia de mii de ani.

„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul ... care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui ...” (Evrei 1:1-3).

Apusese timpul chipurilor și închipuirilor; sosise timpul Realității. Iar Aceasta ne-a fost oferită nu prin sunetul Cuvântului, ci prin Imaginea Cuvântului, prin întruparea Aceluia ce Singur este Fiul lui Dumnezeu, tiparul viu al Ființei Sale. Sunetele cuvintelor pământești obosite de înțelesurile distorsionate de păcat, se dovediseră fără echivoc falimentare în încercarea de a-L descrie pe Dumnezeu, motiv pentru care Cuvântul Însuși S-a făcut trup pentru ca noi să-L putem întâlni, vedea și atinge pe Dumnezeu.

Acea nu a fost cea mai mare descoperire a lui Dumnezeu despre Sine Însuși din istoria Pământului, ci din întreaga istorie a Creației. Acel fragment de 33 de ani din infinitul lui Dumnezeu, l-a depășit, reducând infinitul de dinaintea și de după el la un moment și devenind el însuși izvorul nesecat pentru întreaga creație, singurul spațiu în care se mai poate trăi. Numele Lui este Isus Hristos.

Revelația

Nu trebuia ca unul din scopurile lui Isus să fie acela de a-L revela pe Dumnezeu omenirii, pentru că prin însăși prezența Lui, prin însuși faptul că trăia și era El Însuși, făcea asta. Și pentru că cheia oricărei relații stă în comunicare, Isus a început cu adresarea acestei cereri: „învață-ne să ne rugăm” (Luca 11:1). Îndelunga așteptare luase sfârșit: Isus ajunsese clipa în care să reveleze adevărata identitate a lui Dumnezeu în relația Lui cu Creația în genere, dar mai ales cu cea despărțită de Sine. Iar El a început cu aceste cuvinte:

„Iată dar cum trebuie să vă rugați: Tatăl nostru ...” (Matei 6:9).

Stați puțin! Nu „Dumnezeul nostru”? Nu „Zeul nostru”? Nu „Conducătorul nostru”? Nu „Stăpânul nostru”?

Nu!

Îmi amintesc de un pictor pe care l-am urmărit în cadrul unui concurs. A avut la dispoziție puțin peste un minut pentru a picta un tablou. A folosit două culori: alb și roșu pe fundal negru. Cu cât timpul trecea, cu atât întreaga audiență devenea mai frustrată pentru că ceea ce picta acel domn nu avea absolut niciun sens. Toată lumea se uita atentă, oamenii înclinau capul când într-o parte când în alta, încercând să descopere înțelesul formelor ce se înmulțeau cu rapiditate pe pânză. Însă tot ceea ce vedeam cu toții erau linii și pete dispuse fără nicio logică, întregul desen fiind un haos total. Când prezentatoarea l-a anunțat pe pictor că mai are zece secunde la dispoziție, acesta a zâmbit, s-a grăbit puțin, a mai adăugat câte ceva la nonsensul deja existent, după care a lăsat pensulele jos și s-a întors spre juriul care era evident total nesatisfăcut. A luat apoi tabloul de pe șevalet și l-a întors cu 180 de grade. Am fost cu toții șocați: era un portret perfect al unuia dintre componenții juriului. Momentul acela a constituit o revelație șocantă: întregul haos avea perfect sens dacă-l priveai invers.

Întreaga imagine clădită timp de mii de ani potrivit tiparului omenesc, a fost într-o clipă spulberată prin acele două cuvinte: „Tatăl nostru”. Iar Isus ne-a scos din lanțurile miturilor

păgâne și ne-a introdus în Realitate: Dumnezeu este Părinte. Imaginea împăratului, a celui ce este mereu servit și slujit, imaginea jilțului de aur flancat de îngeri atotputernici protectori, a fețelor supușilor împărăției plecate în țărână, este dintr-o dată înlocuită cu cea a Părintelui: „*Tatăl nostru*”.

De cele mai multe ori, atunci când se gândesc la Dumnezeu sau vorbesc despre El, oamenii o fac cu nonșalanță, cu atitudinea celui ce știe exact despre ce vorbește, care a măsurat și cântărit cu precizie, iar acum deține realitatea, adevărul. Cert este însă că nimeni nu-L poate cunoaște pe Dumnezeu. Atunci când I S-a cerut numele, El a răspuns: „*Eu sunt Cel ce sunt.*” (Exodul 3:14). Chiar și comparația capacității unei muște efemere în raport cu Albert Einstein, cu cea mai maiestruoasă ființă creată în raport cu Dumnezeu, pălește în fața realității.

În acest context, Dumnezeu se Revelează pe Sine Creației inteligente în Persoana Fiului Său. Iar Isus ne oferă revelația ultimă și desăvârșită despre Dumnezeu în contextul familiei: „*Tatăl nostru*”. Cu toate că folosește în continuare imaginea Regelui în pildele Sale din același motiv pentru care și Dumnezeu se exprima în termenii „*Îmi voi aduce aminte*” (Geneza 9:15) sau „*Eu Însumi Mă voi coborî cu tine*” (Geneza 45:4), atunci când renunță la simboluri, Isus Îl prezintă pe Dumnezeu în cadrul familiei, aceasta fiind portalul prin care orice ființă creată poate avea acces la infinitul Dumnezeu.

Debutul Familiei

Acceptând astfel ca întreaga imagine despre Dumnezeu să fie întoarsă invers de Isus pentru a-L înțelege așa cum este, toate conceptele despre viață și moarte, lupta dintre bine și rău, relații și natura conflictelor din societate, toate se modifică dramatic. Motiv pentru care totul trebuie rescris din această perspectivă. Scriptura ne propune o incursiune în istoria Familiei al Cărei Tată este Dumnezeu, pentru a înțelege adevăratele motive ale naturii existenței al cărei parte suntem, și asta deoarece numai „*Adevărul vă va face liberi*” (Ioan 8:32).

Limbajul acestei istorii poate părea hilar în epoca fizicii cuantice, însă acesta este singurul pe care-l avem și, dincolo de asta, este cel pe care Scriptura îl folosește, motiv pentru care ne putem simți în siguranță folosindu-l.

Debutul acestei istorii este relatat în diverse pasaje ale Scripturii, însă probabil nicăieri mai clar ca în cartea Proverbelor. Și iată care este aceasta:

„*Domnul M-a avut la începutul căii Lui, înaintea celor mai vechi lucrări ale Lui. Eu am fost unsă din veșnicie, înainte de orice început, înainte de a fi pământul. Am fost născută când încă nu erau adâncuri, nici izvoare încărcate cu ape; am fost născută înainte de întărirea munților, înainte de a fi dealurile, când nu era încă nici pământul, nici câmpiile, nici cea dintâi fărâmă din pulberea lumii. Când a întocmit Domnul cerurile, eu eram de față; când a tras o zare pe fața adâncului, când a pironit norii sus și când au fâșnit cu putere izvoarele adâncului, când a pus un hotar mării, ca apele să nu treacă peste porunca Lui, când a pus temeliiile pământului, eu eram meșterul Lui, la lucru lângă El, și în toate zilele eram desfătarea Lui, bucurându-Mă neîncetat înaintea Lui, bucurându-Mă în lumea Sa locuită și găsimdu-mi plăcerea în fiii oamenilor.*” (Proverbe 8:22-36 KJV).

La debutul timpului și al Creației, Scriptura ne prezintă Această Persoană care-L acompaniază pe Dumnezeu, și o face sub numele de „*Înțelepciune*”. Traducerea Cornilescu a adăugat pe bună dreptate „*Obârșia Înțelepciunii*” ca subtitlu al acestui pasaj. Însă înainte de a cerceta pasajul de față, trebuie să înțelegem despre cine este vorba. Desigur, nu poate fi vorba despre capacitatea lui Dumnezeu de a înțelege și judeca, căci dacă ar fi așa, ar trebui să imaginăm un timp în care Dumnezeu n-a avut această capacitate, ceea ce este absurd.

Scriptura este însă cea care ne dezvăluie identitatea Acestei Persoane:

„Hristos cel răstignit, care ... pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu. ... El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune ...” (1 Corinteni 1:23, 24, 30).

Așadar, pasajul din cartea Proverbelor ne descrie debutul Familiei lui Dumnezeu: înainte de început, înainte de orice, a fost Dumnezeu. Dumnezeu însă nu putea rămâne singur tocmai datorită naturii Lui. Dragostea se oferă pe Sine pentru fericirea altuia, acesta fiind singurul mod în care ea poate exista. Iar Dumnezeu a gândit Creația sub forma Familiei. Totul a început cu un Fiu. Pasajul din cartea Proverbelor ne dezvăluie că înainte de orice, chiar și înainte de existența timpului, Dumnezeu L-a născut pe Fiul Său, oferindu-Se pe Sine întregii Creații în El încă dinainte ca aceasta să fi existat.

„Și tu, Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuși din tine Îmi va ieși Cel ce va stăpâni peste Israel și a cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veșniciei.” (Mica 5:2).

Motivul pentru care Fiul lui Dumnezeu ne este prezentat sub numele de „Înțelepciunea”, este tocmai pentru că întreaga Creație a fost adusă la existență prin El:

„Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.” (Ioan 1:3).

Predominantă în Creștinism astăzi este însă o altă doctrină care înlătură acest adevăr fundamental, însă întrebările Scripturii își caută încă răspunsul la nivel personal:

„Cine s-a suit la ceruri și cine s-a coborât din ele? Cine a adunat vântul în pumnii lui? Cine a strâns apele în haina lui? Cine a hotărât toate marginile pământului? Cum se numește El și cum cheamă pe Fiul Său? Știi tu lucrul acesta?” (Proverbe 30:4).

Cu siguranță că dacă ar fi existat un alt mediu mai propice pentru manifestarea dragostei în vederea dezvoltării desăvârșite și infinite a beneficiarilor acesteia, Dumnezeu l-ar fi ales pe acela. Însă, prin însuși faptul că Dumnezeu a gândit totul în cadrul familiei, înțelegem că acesta este mediul ideal pentru manifestarea și dezvoltarea iubirii. Iar Familia a început cu nașterea Unui Fiu: *„Singurul Fiu născut al lui Dumnezeu”* (Ioan 3:16 KJV).

Pasajul din cartea Proverbelor descrie explozia de bucurie din sânul Familiei la fiecare act al Creației și la fiecare interacțiune cu ființele create. În mod deosebit sunt aduși în discuție „fiii oamenilor”, aceasta făcând trimitere la relația intimă pe care Fiul lui Dumnezeu a avut-o cu omul. Întreaga Familie se bucura în atmosfera interioară și exterioară creată de prezența Tatălui, a Izvorului iubirii, a Dătătorului a toate. La fiecare pas, constatarea era că *„Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.”* (Geneza 1:10, 12, 18, 21, 25, 31). Pentru noi este un exercițiu foarte dificil, însă merită să facem efortul de a ne imagina o societate în care nu există niciun motiv pentru nicio temere de nicio natură. Dacă considerăm numai acest detaliu, ne simțim deja pe marginea infinitului. Atmosfera Familiei era una a încrederii depline, ceea ce conducea la adâncirea relațiilor dintre membrii ei și la dezvoltarea acestora pe toate planurile.

Și așa a fost până într-o zi ...

Debutul conflictului

De fiecare dată când este adusă în discuție căderea lui Lucifer, revine aceeași imagine a trădătorului, a celui ce ajunsese „omul de încredere” al împăratului, dar care a complotat împotriva acestuia, din dorința de a-i lua locul. Conspirația a fost însă aflată și demascată, trădătorul pedepsit potrivit crimei făcute și furiei atotputernicului. Atunci i-au crescut coarne, copite și coadă, a fost aruncat în iad (dacă vreți), sau încă nu. Dar cu siguranță acolo va ajunge mai devreme sau mai târziu, pentru a plăti o veșnicie în foc neobrăzarea de a se ridica împotriva suveranului.

Să nu uităm însă că Isus a întors tabloul invers pentru ca noi să câștigăm imaginea adevărată. Iată una dintre descrierile debutului conflictului pe care ne-o oferă Scriptura:

„Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Ajunseserai la cea mai înaltă desăvârșire, erai plin de înțelepciune și desăvârșit în frumusețe. Stăteai în Eden, grădina lui Dumnezeu, și erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe: cu sardonix, cu topaz, cu diamant, cu crisolit, cu onix, cu jasp, cu safir, cu rubin, cu smarald și cu aur; timpanele și flautele erau în slujba ta, pregătite pentru ziua când ai fost făcut. Erai un heruvim ocrotitor cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu, și umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare. Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua când ai fost făcut până în ziua când s-a găsit nelegiuirea în tine.” (Ezechiel 28:12-15).

Nu ne putem imagina că vreuna din creațiile lui Dumnezeu ar fi fost mai puțin decât desăvârșită, însă se pare că există un aspect al dezvoltării ulterioare al acestui copil al Tatălui, care L-a făcut pe Acesta să afirme că atinsese maximul posibil prin cuvintele „cea mai înaltă desăvârșire”. Această dezvoltare fără precedent a acestui copil este corelată cu o apropiere deosebită de Tatăl prin cuvintele „te pusesem pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu”. Sigur că orice părinte își dorește copiii cât mai aproape de sine, iar Părintele părinților n-ar fi oprit pe niciunul dintre copiii Săi din a I se arunca în brațe, însă era ceva deosebit cu acest copil. Toate acele pietre și metale înșiruite în pasaj pot avea o valoare aici, în lumea noastră, iar valoarea le este dată de raritatea cu care se găsesc. În această descriere însă trebuie să însemne cu totul altceva decât pietre și metale. Cert este însă că pasajul ne duce cu gândul la ceea ce este mai prețios, mai de dorit, mai demn de respect, de efort.

Din nou, datorită proiecției modelelor pământești asupra descrierii Scripturii, la citirea acestor pasaje oamenii au imaginea îngerului-șef, a mai-marelui peste toate suflarea creată de Dumnezeu, a celui ce pocnea din degete și lucrurile se întâmplau după cu dorea el. Și pentru că a dăduse de gustul puterii, i s-a urcat la cap și a complotat pentru a avea puterea absolută.

Întorcând însă tabloul invers, Isus ne-a descris ierarhia în Familia Tatălui în următoarele cuvinte:

„Știți că domnitorii neamurilor domnesc peste ele, și mai-marii lor le poruncesc cu stăpânire. Între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi să fie slujitorul vostru; și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi să vă fie rob.” (Matei 20:25-27).

Se pare așadar că Lucifer ajunsese cel mai sus prin faptul că ajunsese cel mai jos. Se apropiase atât de mult de Tatăl și ajunsese să-L înțeleagă atât de bine, încât caracterul lui era îmbogățit de toate aceste nestemate ale iubirii. Capacitatea lui de a înțelege și întâmpina nevoile celorlalți atinsese maximul cunoscut în rândul copiilor Tatălui, de unde și fericirea fără egal pe care o gusta. Parte importantă din angrenajul ce făcea ca Familia să se dezvolte armonios, acest copil se bucura de experimentarea caracterului Tatălui său la nivele neexplorate până atunci de niciun altul din Creația Sa.

În fața acestei descrieri, deseori se ridică întrebarea: cum a fost posibil ca într-un univers perfect, să apară imperfecțiunea? Cu toate că aceasta se vrea a fi o întrebare inteligentă cu capacitatea de a demonstra fie absurditatea credinței în existența unui Dumnezeu, fie falimentul Său, cei care o ridică fac abstracție de natura necesară a unui mediu care să permită dezvoltarea tuturor în cadrul dragostei: libertatea. Fără libertatea de a respinge dragostea oferită, dragostea nu poate exista, și asta pentru că atât dragostea cât și încrederea (un alt ingredient necesar), nu pot fi poruncite. Supunerea poate fi poruncită. Predarea poate fi poruncită. Tăcerea poate fi poruncită. Dar încrederea nu poate fi decât câștigată, iar dragostea nu poate fi decât oferită.

Și pentru că dragostea era singurul element motivațional în acel mediu, înstrăinarea din sânul Familiei s-a produs tot în dragoste, însă de această dată de o altă natură: dragostea de sine:

„Ți s-a îngâmflat inima din pricina frumuseții tale, ți-ai stricat înțelepciunea cu strălucirea ta.” (Ezechiel 28:17).

Miezul conflictului

Care a fost însă dorința ieșită din comun a acestui fiu? Dorința în sine a constituit problema, sau altceva? Cum se face că soluționarea nu a venit imediat? Iată un pasaj edificator:

„Tu ziceai în inima ta: ,Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu, voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei, mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Preaînalt.” (Isaia 14:13, 14).

Dezideratul „*voi fi ca Cel Preaînalt*” pare să fie modul în care s-a manifestat dragostea de sine de curând născută în inima acestui fiu ales al Tatălui. Poate întrebarea mea vi se va părea ciudată la început, însă vă rog s-o considerați: de unde i-a venit lui Lucifer această idee de a fi asemenea lui Dumnezeu? În societatea noastră o astfel de dorință este la ea acasă de vreme ce toți oamenii se luptă pentru o poziție cât mai înaltă, însă în societatea aceea nu exista așa ceva. Lucifer trebuie să fi avut un model pe care a dorit să-l copieze, un exemplu care i-a aprins acest gând în minte. Observați că dorința lui nu a fost aceea de a-L alunga pe Tatăl din familie, ci de a fi asemenea Lui. În acest sens, iată ce ne dezvăluie Scriptura:

„El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui și care ține toate lucrurile cu cuvântul puterii Lui, a făcut curățarea păcatelor și a șezut la dreapta Măririi în locurile preaînalte, ajungând cu atât mai presus de îngeri, cu cât a moștenit un Nume mult mai minunat decât al lor. Căci, căruia dintre îngeri a zis El vreodată: ,Tu ești Fiul Meu; astăzi Te-am născut’? Și iarăși: ,Eu Îi voi fi Tată, și El Îmi va fi Fiu’? Și, când duce iarăși în lume pe Cel întâi născut, zice: ,Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine!’” (Evrei 1:3-6).

Așadar, observându-L pe Fratele mai mare, Lucifer Și-a dorit să fie asemenea Lui, pentru că El era Singurul care oglindea în mod desăvârșit imaginea Tatălui. În acest punct însă se ridică întrebarea: a fost ceva greșit în această dorință? Desigur că orice părinte, dascăl sau profesor se bucură să-și vadă copilul și elevul ajungând la punctul în care-l depășește. Atunci simte că și-a îndeplinit cu prisosință misiunea.

În acest moment ne lovim însă de aceeași imagine izvorâtă din folclorul popular, atât de dăunător: Dumnezeu S-a mâniat numai la auzul unei astfel de dorințe, ca cineva să fie asemenea Lui, motiv pentru care l-a exclus pe Lucifer din împărăția Lui. Întorcând însă imaginea invers și revenind la Realitatea descrisă de Isus, descoperim cu totul altceva. Evenimentul crucii de pe Golgota ne descoperă faptul că Singurul Fiu născut al lui Dumnezeu, având natura Tatălui, este unica Ființă care poate sluji Creația la cel mai înalt nivel. Nicio ființă creată nu ar putea rămâne de partea lui Dumnezeu dacă ar fi despărțită de Acesta. Dumnezeu fiind Singurul bun (Luca 18:19), toate ființele create depind de legătura cu El pentru viață și neprihănire. Având chiar cele mai bune intenții (ca în cazul lui Adam), atunci când o ființă creată se desparte de Izvorul vieții, moare instantaneu.

Tatăl a apreciat dorința lui Lucifer, așteptând-o ca normală în procesul său de dezvoltare, însă cel care nu a apreciat realitatea a fost Lucifer. Acesta a fost pomul cunoștinței binelui și răului pentru el, locul în care a trebuit să aleagă între încrederea în Tatăl său și renunțarea la relația de încredere și dragoste. Tot ceea ce i se întâmplase până atunci, toată viața de care se bucurase, toate experiențele din sânul Familiei din care făcea parte, absolut totul constituia o dovadă de netăgăduit că nu avea niciun motiv de a se îndoii de Tatăl său. Nu exista niciun element care să-i provoace vreo îndoială asupra caracterului și intențiilor Tatălui său, însă el a ales neîncrederea. Neîncrederea a început să nască în mintea lui conceptele de „dictator”,

„despot”, „manipulator” și, pentru prima oară în istorie, inima unei ființe a început să guste tremurul amar al neîncrederii amestecat cu clocotul dorinței de răzbunare.

În felul acesta au apărut primele probleme de familie din istorie. Totul a început prin neîncrederea unui fiu în Tatăl său. Atunci când, după explicațiile exhaustive pe care Tatăl le-a oferit lui și tuturor fiilor Săi care aflaseră de controversa de curând iscată, Lucifer Și-a acuzat Tatăl de minciună și abuz, Acesta a rămas fără replică. Nu pentru că argumentele ar fi fost epuizate, ci pentru că atunci când o persoană este bănuită de minciună, nu se mai poate apăra prin cuvinte. Orice cuvânt pe care l-ar rosti ar fi pus sub semnul întrebării, motiv pentru care controversa din Familia Divină urma să intre într-o nouă fază: cea a demonstrațiilor practice. **Atunci** „Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră ...” (Geneza 1:26).

Planul

„Așa vorbește Domnul (IHWH) oștirilor: „Iată că un om, al cărui nume este Odrasla, va odrăsli din locul Lui și va zidi Templul Domnului (IHWH). Da, El va zidi Templul Domnului (IHWH), va purta slava, va ședea și va stăpâni pe scaunul Lui de domnie, va fi preot pe scaunul Lui de domnie, și conciliul de pace va fi între Ei Amândoi.” (Zaharia 6:12, 13 - KJV)

Nu știm exact când a avut loc această plănuire a restaurării păcii în Familie, însă Singurele două Ființe care puteau înțelege adevărata natură și dimensiune a conflictului creat și care aveau capacitatea de a-l soluționa pentru veșnicie în așa fel încât libertatea fiecăruia dintre cei implicați să nu fie afectată, au făcut-o. Nu! Nu a fost un despot care a tunat și fulgerat pentru că i-a fost lezată imaginea și pentru că i-au fost puse sub semnul întrebării intențiile, ci a fost un Tată care nu s-a dat înapoi de la nimic pentru a-și salva copiii ce căzuseră pradă uneia dintre cele mai mortale otrăvuri: îndoiala.

În contextul nou creat de diviziunea din sânul Familiei Divine, Tatăl împreună cu Singurul Lui Fiu născut au găsit că cea mai eficientă cale de a răspunde îndoielilor de curând născute era aceea de a recrea întreaga Creație la dimensiuni reduse. Fiecare membru al Familiei Divine care era acum implicat în controversă fusese creat la un anumit moment pe linia timpului, dar toți după nașterea Fiului lui Dumnezeu. Asemenea nouă acum, copiii creați ai lui Dumnezeu de atunci nu puteau să cuprindă anumite concepte care nu făceau parte din mediul lor, iar unul dintre acestea era nașterea. Iar pentru că însuși Cuvântul Tatălui fusese pus sub semnul întrebării, Acesta a decis să-i facă pe toți copiii Săi martorii întregii istorii scurse până atunci, nu ca un magician prin întoarcerea în timp, ci ca un Părinte printr-o experiență reală.

Legile după care Tatăl a creat totul sunt pe deplin menite să susțină întreaga Familie într-un echilibru desăvârșit care să-i asigure dezvoltarea și fericirea veșnică, motiv pentru care niciuna dintre aceste legi nu au fost și nu vor fi vreodată schimbate, anulate sau încălcate, nici măcar pentru o clipă, nici măcar pentru o situație de urgență. Tocmai pentru că ele crează un mediu desăvârșit, Dumnezeu poate ca în cadrul lor să rezolve orice problemă ridicată de oricare dintre copiii Săi. Faptul că Dumnezeu, chiar dacă ar fi putut, nu a călcat niciodată niciuna dintre aceste legi, reprezintă una dintre garanțiile pe care Universul le are că El este corect și transparent.

Atunci „Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră ...” (Geneza 1:26). Planeta nou creată, procesul prin care aceasta a fost adusă la existență, vietățile care au fost create pentru a o popula și fiecare detaliu legat de om, într-un cuvânt tot fenomenul pe care-l numim „Terra” a fost menit să constituie o pildă vie care, funcționând după aceleași reguli ca ale Universului, să demonstreze practic afirmațiile Tatălui, acționând astfel ca un antidot împotriva neîncrederii.

Omul

Iar atunci când „Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.” (Geneza 1:27).

Potrivit descrierii creației omului, omul nu este bărbatul și omul nu este nici femeia. Omul este bărbatul împreună cu femeia. Cu alte cuvinte, atunci când Dumnezeu a creat omul ca o întruchipare a ceea ce este El în raport cu Creația, omul a fost făcut ca o familie. Nu ca un șef peste un grup de muncitori, nici ca un comandant al unei armate și nici ca un rege peste un regat, ci ca o familie. Iar toate detaliile creației omului au fost menite să reveleze mecanismul Familiei Divine. Trebuie însă să reținem faptul că nicio pildă nu este menită să repete realitatea, ci numai să evidențieze anumite aspecte ale ei. Să analizăm așadar toate aceste detalii pe rând:

„Căci întâi a fost întocmit Adam, și apoi Eva.” (1 Timotei 2:13).

Bărbatul și femeia nu au fost creați în același timp, iar motivele sunt profunde. Pentru că Adam avea să-l reprezinte pe Dumnezeu în această miniatură vie, el apare primul pe scenă, după care Dumnezeu stabilește autoritatea lui asupra întregii creații:

„Domnul Dumnezeu a făcut din pământ toate fiarele câmpului și toate păsările cerului; și le-a adus la om, ca să vadă cum are să le numească; și orice nume pe care-l dădea omul fiecărei viețuitoare, acela-i era numele.” (Geneza 2:19).

Adam este astfel prezentat ca cel ce avea autoritate asupra creației nu pentru că el o crease, ci pentru că el a numit-o, aceasta indicând în mod clar către autoritatea Tatălui în Familia Divină:

„...Iată de ce, zic, îmi plec genunchii înaintea **Tatălui** Domnului nostru Isus Hristos, **din care își trage numele orice familie**, în ceruri și pe pământ...” (Efeseni 3:14, 15).

Apoi, în noul mediu în care omul era suveran, Dumnezeu face o observație:

„Domnul Dumnezeu a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el.”” (Geneza 2:18).

După întâlnirea lui Adam cu fiecare vietate în parte, devine clar pentru toți faptul că niciuna dintre acestea nu puteau răspunde nivelului omului. Să considerăm spre exemplu mamiferele: în multe aspecte ele sunt asemănătoare omului, apropiate de el, am putea spune. Unele dintre ele sunt capabile de o afecțiune și un atașament uimitoare pentru un animal, chiar de o inteligență care pe mulți oameni îi pune în dificultate, nereușind să o explice. Însă, în ciuda acestor asemănări și virtuți, niciun animal nu se poate vreodată ridica la nivelul omului, la profunzimea și capacitatea acestuia de a conceptualiza realitatea și de a o experimenta.

În contextul paralelei pe care Dumnezeu o făcea între creația Terrei și istoria Familiei Divine, totul devine foarte clar: cu toate că ființele create de Dumnezeu erau capabile de trăiri profunde, de a experimenta realitatea la nivele din ce în ce mai ridicate (campionul până la un anumit moment fiind Lucifer însuși), totuși niciuna dintre ele nu se putea vreodată dedica pe sine într-o asemenea măsură ca Tatăl și Singurul Lui Fiu născut. Diferența de natură face ca Aceste Persoane Divine care au creat Realitatea, Tatăl care este izvorul Dragostei, să nu poată fi egale.

„**Atunci**”, după constatarea că nicio creatură de pe Terra nu putea constitui partenerul lui Adam, „**Atunci** Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei.” (Geneza 2:21).

Eva

Nu numai momentul în care femeia a fost creată, dar și modul în care a fost adusă la existență și statutul care i-a fost dat, au avut o puternică relevanță în dezideratul lui Dumnezeu.

„De aceea, femeia, din pricina îngerilor, trebuie să aibă pe cap un semn al stăpânirii ei.” (1 Corinteni 11:10)

Această traducere nefericită a textului i-a condus pe mulți Creștini să creadă că îngerii se simt ofențați la vederea a ceea ce Scriptura afirmă că a fost oferit femeii ca ceva frumos, ca o „podoabă” (1 Corinteni 11:15). Iată însă o traducere mai bună:

„Din această cauză femeia este datoare să aibă autoritate peste capul ei din cauza îngerilor.” (1 Corinteni 11:10 - BF).

Acesta este așadar motivul ordinii și componentelor creației Terrei și întregului fenomen de pe ea: „din cauza îngerilor”. Îngerii, sau copiii Tatălui din Familia Divină urmau să învețe lecții prețioase despre originea acestei Familii din care făceau parte și despre mecanismele după care funcționează.

Eva nu este născută din Adam, așa cum urmau să fie toți copiii ei, dar nici nu este făcută din nimic, așa cum a fost Adam. Ea este o ființă unică în istorie, așa cum Singurul Fiul născut al lui Dumnezeu este o Ființă unică în istorie: nu este Dumnezeu Tatăl, dar nici ca una dintre ființele create prin El ulterior.

„Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om.” (Geneza 2:22)

Eva provine din Adam printr-un proces unic în istorie, are aceeași natură cu el, are aceeași viață ca a lui, dar nu este el. Ei sunt egali, dar Adam are autoritate deasupra ei. În procrearea și administrarea vieții se completează reciproc, sunt una, dar două ființe diferite.

„De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup.” (Geneza 2:24).

Unirea fizică dintre Adam și Eva urma să producă viața fizică, aceasta indicând spre unirea spiritului Tatălui cu cel al Fiului pentru a produce viața universală, Creația. Scriptura afirmă că femeia a primit de la Adam numele Eva pentru că „ea a fost mama tuturor celor vii.” (Geneza 3:20). Ființele cerești priveau la toate acestea și începeau să înțeleagă mai bine ce înseamnă că „Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.” (Ioan 1:3).

În același fel în care întreaga viață provine de la Tatăl dar s-a materializat prin Fiul Său, sămânța vieții provine de la Adam, dar nu se poate materializa numai prin Eva. În natură și poziție cei doi sunt egali: autoritatea supremă o deține Tatăl care i-a oferit-o Fiului într-o relație de dragoste:

„Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.” (Matei 28:18).

Scopul privilegiului

Din această perspectivă deschisă de chiar Fiul lui Dumnezeu, întregul fenomen al vieții de pe Pământ capătă noi dimensiuni, noi înțelesuri și un nou scop:

„Căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale după planul pe care-l alcătuiuse în Sine Însuși, ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremurilor, spre a-Și uni iarăși într-unul în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ.” (Efeseni 1:9, 10).

Omul, dar în mod deosebit familiile au „ajuns o priveliște pentru lume, îngeri și oameni” (1 Corinteni 4:9) pentru că prin ele Dumnezeu va oferi răspunsul final și vindecător în marea controversă din Familia Sa. Iar când acest răspuns va fi oferit, planul de a uni întreaga Familie, din ceruri și de pe pământ, va fi în sfârșit împlinit, întreaga durere se va sfârși, iar inima Tatălui va fi din nou liniștită, știindu-Și copiii în siguranță.

LA CUMPĂNA DINTRE ANI

Sabou Firuța, ianuarie 2016

„Dar Domnul i-a zis: „Du-te, căci el este un vas pe care l-am ales, ca să ducă Numele Meu înaintea Neamurilor, înaintea împăraților și înaintea fiilor lui Israel; și îi voi arăta tot ce trebuie să sufere pentru Numele Meu.” (Fapte 9:15, 16).

Cu ajutorul lui Dumnezeu, am ajuns și la ultima zi a anului 2015 zi în care, ca de obicei, am mers în secția „Recuperări” a Spitalului Județean Târgoviște pentru a-i vizita pe cei pe care nimeni nu-i vizitează. Mergând din salon în salon, împărțeam pachete cu hrană fizică și sufletească. În următoarele rânduri, doresc să vă relatez câteva din cazurile pe care le-am întâlnit în acea seară, poate și pentru a constitui motive de rugăciune pentru dumneavoastră.

Doamna Constanța, în vârstă de 65 de ani, are o poveste de viață extrem de tristă. Când fetița ei avea numai un an, soțul a decis să le părăsească, însă doamna Constanța nu a ales să se întristeze de pierderea lui, ci să se bucure că avea o fetiță, bucuria vieții ei. Însă atunci când aceasta avea numai 16 ani, a decedat într-un accident rutier. Au trecut 22 de ani de atunci, timp în care doamna Constanța a pierdut și tot ceea ce agonisise material datorită, căci după decesul mamei, sora dumneai care era alcoolică i-a stricat viața. Acum suferă de spondiloză cervicală, are fisuri pe coloana vertebrală, motiv pentru care nu poate depune efort.

După ce i-am împărtășit dragostea fără de seamă a lui Dumnezeu, am invitat-o să participe la întâlnirile organizate de Asociația Persoanelor cu Dizabilități din Târgoviște. Auzind despre toate acestea, zâmbetul speranței a luat locul lacrimilor de pe obrajii dânzei, mărturisind despre intervenția imediată a lui Dumnezeu.

O altă persoană cu care am petrecut câteva momente în acea seară este Cristina Dobre în vârstă de 47 de ani care, din cauza bolilor, se deplasează numai cu ajutorul cadrului. Este o cunoștință mai veche de-a mea pe care am găsit-o la fiecare sfârșit de an în această secție a spitalului. Anul trecut am găsit-o într-o depresie atât de profundă din cauza singurătății, încât se gândea la sinucidere. Am luat-o însă cu mine la Asociația „Ridică-te și umblă” unde și-a făcut mai multe prietene. Însă acum era din nou singură, tristă și depresivă, căci zilele de sărbătoare sunt unele dintre cele mai dificile pentru persoanele care n-au pe nimeni apropiat care să le mângâie. Ne-am rugat împreună și i-am ascultat toată durerea timp de multe minute în șir: pierderea familiei, a mamei care o susținea, constituise lovitura cea mai puternică. După timpul petrecut împreună, Cristina a rămas cu fața luminoasă și cu sufletul încurajat.

M-a condus la plecare, iar eu mia-m continuat vizita la etajul trei al spitalului unde sunt internați cei ce suferă cu plămâni. Acolo am oferit fiecăruia câte două pachetele: unul cu alimente pentru corp, iar altul cu hrană pentru suflet. I-am încurajat să citească Cuvântul lui Dumnezeu care are puterea de a ridica pe oricine din orice groapă, istorisindu-le în același timp propria mea experiență cu Dumnezeu.

Când am ieșit pe ușa spitalului am observat să se întunecase deja. Timpul trecuse atât de repede. Soarele apusese în timp ce mă rugam împreună cu cei bolnavi. Inima mea bătea alături de a lor, căci și eu la rândul meu trăiesc singură de 20 de ani și știu cât de dificilă este singurătatea în zilele de sărbătoare. Atunci L-am rugat pe Dumnezeu să mă facă o bună ascultătoare, căci aceasta este una dintre cele mai mari nevoi ale acestor persoane: să existe cineva care să le asculte și să le înțeleagă. Suferința mea m-a ajutat să mă ocup de suferințele semenilor mei, iar acest lucru s-a întors înapoi la mine cu multe binecuvântări.

Ajunsă înapoi acasă, I-am mulțumit Lui Dumnezeu pentru că mi-a fost Cel mai bun Prieten și pe parcursul anului trecut, că m-a ajutat, m-a susținut și m-a renăscut în fiecare zi. Ferice de toți cei ce se încred în El!

SFÂRȘITUL ESTE APROAPE

LA UȘI!

Ardeiaș Vlad, decembrie 2015

„Tot așa, și voi, când veți vedea **toate** aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși.” (Matei 24:33).

Decembrie 2015: Evenimentele profetice

Profetie: persecuția Creștinilor.

„Atunci vă vor da să fiți chinuiți și vă vor omori; și veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu.” (Matei 24:9).

„Dacă vă urăște lumea, știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră. ... Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni.” (Ioan 15:18, 20).

Organizația mondială „Christian Freedom International” afirmă că există peste 200 de milioane

de Creștini persecutați în 105 țări din cele 196 din lume, și că, la fiecare 5 minute, un Creștin este omorât pentru credința lui în Isus.

Împlinire:

Miercuri, 2. Cuba. Oficialitățile comuniste au ordonat demolarea tuturor bisericilor din Santiago de Cuba.

Vineri, 4. Uzbekistan. După de i-au torturat, autoritățile au amendat 3 Creștini cu o sumă egală cu 50 de salarii minime pe economie, și alți 7 cu o sumă egală cu 30 de salarii pentru

organizarea de întâlniri Creștine în căminele lor și pentru deținere de Biblie pe care le-au confiscat și ars.

Vineri, 4. Uganda. Patrick Ojangole (43 ani) tată a 5 copii și îngrijitorul a alți 10 rămași orfani, a fost ucis cu sabia de musulmani pentru că-i învăța pe copii despre Isus Hristos.

Martți, 8. Uganda. Un grup de 20 de musulmani l-au ucis pe polițistul Creștin Ismail Kuloba pentru că s-a convertit la Creștinism, iar un alt grup a răpit trei copii ai unei alte familii care de asemenea s-au convertit de la islam.

Joi, 10. Filipine. Doi misionari creștini (tată și fiu) au fost executați prin împușcare.

Duminică, 13. Nigeria. Câțiva ciobani musulmani au atacat o comunitate de Creștini, omorând 15 persoane, inclusiv trei copii în vârstă de 1, 3 și respectiv 5 ani.

Miercuri, 16. Coreea de Nord. Pastorul coreean-canadian Lim a fost condamnat la muncă silnică pe viață pentru încercarea de a răsturna guvernul, după ce acesta călătorise de peste 100 de ori din Canada în Coreea pentru a distribui ajutoare.

Joi, 17. Mali. Trei Creștini au fost împușcați în fața unui post de radio Creștin.

Vineri, 18. Sudan. Doi pastori care au protestat împotriva demolării unor biserici, au fost arestați de membrii ai Securității. Familiilor nu li s-a oferit niciun motiv pentru arestarea lor.

Miercuri, 23. India. Doi polițiști au oprit în trafic doi Creștini pe care i-au bătut, unuia dintre ei rupându-i coloana vertebrală.

Miercuri, 23. Uganda. Un pastor Creștin de 32 de ani a fost decapitat de un grup de musulmani condus de un imam pentru că a protestat când aceștia au încercat fure din terenul bisericii Creștine.

Vineri, 25. Nigeria. Gruparea islamistă Boko Haram a făcut 16 victime în rândul Creștinilor în ziua de crăciun, după care au ars tot satul atacat.

Vineri, 25. Filipine. Gruparea islamistă Moro a ucis 9 Creștini în ziua de crăciun.

Martți, 29. Nigeria. Gruparea islamistă Boko Haram a făcut 80 de victime după ce președintele țării a declarat că armata a câștigat războiul.

Profetie: răspândirea ateismului.

„Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor și vor zice: „Unde este făgăduința venirii Lui? Căci de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii!” (2 Petru 3:3, 4).

„Dar voi, preaiubiților, aduceți-vă aminte de vorbele vestite mai dinainte de apostolii Domnului nostru Isus Hristos: cum vă spuneau că în vremurile din urmă vor fi batjocoritori, care vor trăi după poftele lor nelegiuite.” (Iuda 17, 18).

„Dar Duhul spune lămurit că, în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor...” (1 Timotei 4:1).

Împlinire:

Martți, 1. SUA. Școala afiliată Bisericii Episcopale s-a declarat deschisă pentru a primi ca elev o persoană transsexuală, declarând cu acea ocazie decizia de a sprijini diversitatea și egalitatea.

Martți, 8. Marea Britanie. La 1500 de ani de la înființarea primei biserici Creștine în Anglia, Comisia pentru Religie și Credință a emis un raport prin care afirmă că Marea Britanie ar trebui să reducă tonul Creștin și să se îndrepte către un „caracter pluralist”.

Profetie: ca în Sodoma

„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aidoma: oamenii mâncău, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau; dar, în ziua când a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer și

Împlinire: Joi, 3. Israel. Purtătorul de cuvânt al forțelor armate a anunțat că a fost ridicată interdicția de a recruta persoane HIV pozitiv.

Luni, 7. Venezuela. Prima persoană transsexuală este aleasă ca membru al Adunării Naționale.

Martți, 8. Cehia recunoaște cuplurile gay ca părinți legali ai copiilor adoptați.

Miercuri, 9. Statul Victoria din Australia a legalizat dreptul de adopție a cuplurilor gay.

Martți, 22. China. Sun Wenlin este primul homosexual care deschide un proces împotriva legii naționale care afirmă că o căsătorie poate fi încheiată numai între un soț și o soție.

Martți, 22. Mexic. Statul Nayarit a legalizat căsătorie între persoanele de același sex.

Miercuri, 23. Grecia. După o dezbatere aprinsă ce a durat 10 ore, parlamentul a votat pentru legalizarea uniunilor civile între persoanele de același sex.

Profetie: moartea în masă a animalelor.

„De aceea, țara se va jeli, toți cei ce o locuiesc vor tânji împreună cu fiarele câmpului și păsările cerului; chiar și peștii mării vor pieri.” (Osea 4:3).

„Pier vitele și păsările din pricina răutății locuitorilor.” (Ieremia 12:4).

Împlinire: În luna decembrie 2015 au avut loc 39 de evenimente de moarte în masă a animalelor. Din lipsă de spațiu, nu putem reda aici toate detaliile. Iată câteva exemple:

Miercuri, 2. Dordogne, Franța. Mii de găște și rațe au murit datorită gripei aviare.

Joi, 3. Italia. Peste 40 de broaște țestoase descoperite moarte de-a lungul coastei din Emilia-Romagna.

Sâmbătă, 5. Peru. 30 de foci și 18 delfini morți au fost descoperiți pe țărmul din Trujillo.

Luni, 7. Germania. 12.900 de păsări au murit datorită gripei aviare în Bavaria.

Joi, 10. India. Zeci de păuni au fost găsiți morți în pădurile din districtul Khordha.

Sâmbătă, 12. Filipine. Tone de pești morți și alte animale marine au fost descoperite pe țărmul din Leyte.

Vineri 18. SUA. 200 de păsări descoperite moarte lângă un lac din Wisconsin.

Luni, 21. Oman. Peste 45 de delfini descoperiți morți pe țărmul din provincia Khabouran.

Miercuri, 23. Franța. Zeci de mii de găini, rațe și găște au murit datorită gripei aviare.

Sâmbătă, 26. China. O cantitate uriașă de pești morți descoperiți pe parcursul a 2 km de coastă în Zhuhai.

Luni, 28. India. Mii de broaște țestoase au fost descoperite de-a lungul coastei din Odisha.

Numărul total de evenimente de moarte în masă a animalelor în anul 2015 este de 828 în 96 de țări.

Profetie: Dezastre climaterice ca urmare a intervenției negative a omului în natură; fenomene stranii.

„Neamurile se mâniaseră, dar a venit mânia Ta; a venit vremea să judeci pe cei morți, să răsplătești pe robii Tăi proroci, pe sfinți și pe cei ce se tem de Numele Tău, mici și mari, și să prăpădești pe cei ce prăpădesc pământul!” (Apocalipsa 11:18).

„Pe alocuri vor fi mari cutremure de pământ, foamete și ciume.” (Luca 21:11).

Împlinire:

Joi, 3. India. Inundațiile au făcut cel puțin 270 de victime.

Vineri, 4. Paraguay. Cea mai puternică furtună din ultimii 18 ani a făcut victime și a dus la declanșarea stării de urgență.

Vineri, 4. Norvegia. Inundațiile au condus la evacuarea a 100 de familii.

Luni, 7. Tadjikistan. Un cutremur de 7,2 grade a făcut 2 victime, 13 răniți, sute de case prăbușite și peste 1000 de persoane pe drumuri.

Marti, 8. Islanda. Cea mai cumplită condiție meteorologică din ultimii 25 de ani.

Luni, 14. Filipine. Peste 700.000 de persoane fug din fața taifunului care-i amenință.

Duminică, 20. China. O alunecare de teren a îngropat 33 de clădiri. Peste 80 de persoane sunt date dispărute.

Marti, 22. Rusia. Cea mai călduroasă iarnă din ultimele decenii.

Joi, 24. SUA. Tornadele din sud și vest au făcut 10 morți și mai multe zeci de răniți, în timp ce o boală misterioasă omoară sute de copaci în Hawaii.

Luni, 26. America de Sud. Peste 150.000 de persoane sunt nevoite să-și părăsească casele datorită inundațiilor.

Duminică, 27. SUA. Tornadele s-au mutat în Dallas lăsând cel puțin 8 victime în timp ce incendiile continuă să facă ravagii în pădurile din California.

Profetie: Evanghelia va fi propovăduită în toată lumea.

„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.” (Matei 24:14).

Împlinire:

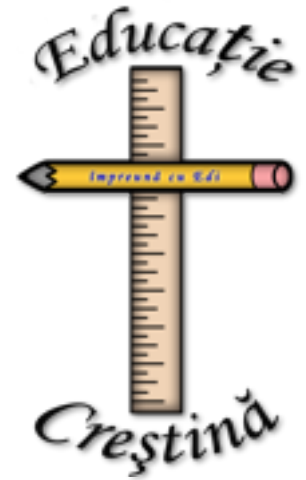
Luni, 7. Israel. În cadrul unei adunări de evanghelizare la care participau peste 1000 de evrei, în timpul unei rugăciuni, sute de persoane s-au ridicat în picioare mărturisind că au fost vindecate de bolile pe care le sufereau.

Luni, 7. Irak. Fabian, un prezbiter Creștin, a povestit că, în ciuda ocupației ISIS, Evanghelia este primită de multe persoane, în special foști musulmani, în multe cazuri ca urmare a întâlnirii personale cu Isus în vise și viziuni.

„Eu vin curând! Ferice de cel ce păzește cuvintele prorociei din cartea aceasta! ... Iată, Eu vin curând și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui.” - Domnul Isus Hristos (Apoc. 22:7, 12).

Pentru a afla mai multe evenimente profetice petrecute luna trecută, accesați canalul nostru [YouTube](#) unde veți găsi o prezentare video a acestora.

Vă invităm să vizitați și [saiatul www.edy.hu](http://www.edy.hu), loc în care am debutat un proiect care este numai în fază de început. Pentru moment acolo puteți asculta și descărca în mod gratuit înregistrări audio ale unor cărți creștine pentru copii. În decursul timpului, pe [saiatul www.edy.hu](http://www.edy.hu) vor fi disponibile tot mai multe materiale pentru cei mai mici și pentru cei mai măricei. Dacă doriți să primiți notificări despre materialele noi pe măsură ce vor fi disponibile, vă rugăm să ne scrieți la adresaedi@gmail.com pentru a ne comunica adresa dumneavoastră și orice alte gânduri și sugestii legate de acest proiect.

Vă așteptăm să ne vizitați și pe [saiatul www.divinavindecare.ro](http://www.divinavindecare.ro), un loc în care veți găsi multe resurse creștine.

La secțiunea **Revista** puteți găsi toate numerele revistei **Divina Vindecare**, de la primul număr din ianuarie 2010, până în prezent. Vă încurajăm să le descărcați pe computerul personal sau să le citiți online pe toate pentru a vă bucura de articole ce tratează doctrinele fundamentale ale creștinismului numai în lumina Sfintei Scripturi având ca scop unic acela de a înțelege care este calea practică prin care putem avea o relație personală cu Dumnezeu Tatăl și cu Singurul Său Fiu născut, Domnul Isus Hristos.

La secțiunea **Cărți** puteți găsi, pe lângă Sfânta Scriptură în format electronic, peste 30 de titluri ale unora dintre cele mai utile și profunde lucrări creștine. Printre subiectele analizate în aceste lucrări se numără cel al neprihănirii lui Hristos care se poate obține în mod practic de fiecare dintre noi prin credința în Cuvântul lui Dumnezeu, cel al Bisericii lui Dumnezeu în lumina Sfintei Scripturi, și altele. Cărțile pot fi descărcate gratuit.

La secțiunea **Media** puteți găsi diverse studii și prezentări în format video și audio, prezentări care abordează unele dintre cele mai importante aspecte ale Evangheliei Domnului Isus Hristos. Toate aceste studii pot fi descărcate gratuit. Secțiunea **Visteria** este scrisă de voi, cititorii noștri. Această secțiune reprezintă visteria [saiatului nostru](http://www.divinavindecare.ro); aici colectăm cei doi bănuți ai văduvei sărace, talantul robului care a decis să nu-l mai țină îngropat, paharul cu apă rece pentru micuții Domnului, pâinile și peștii copiilor care doresc să le ofere Domnului Isus sub forma experiențelor personale pentru ca El, binecuvântându-le, să le transforme în mijloace pentru a potoli setea și foamea multor suflete. Trimite-ne experiența ta, descoperirea pe care Dumnezeu ți-a făcut-o în studiul personal, o speranță pe care o ai în inimă, versuri sau o cerere de ajutor la adresa divinavindecare@gmail.com iar noi o vom publica acolo pentru a sluji ca ajutor altor suflete aflate în nevoie.

Linkuri utile

[Hitból hitbe](#)

[Revelation 14:12](#)

[Heilung in Christus](#)

[Restoration Ministry](#)

Ne puteți urmări și pe canalul Divina Vindecare de pe **YouTube** (copiind în browserul dumneavoastră următorul URL: <http://www.youtube.com/user/DivinaVindecare?feature=mhee>) unde găsiți toate materialele video la diferite rezoluții. Înscrieți-vă la canalul nostru YouTube apăsând butonul „Subscribe” pentru a primi în mod automat știri de fiecare dată când postăm noi prezentări. Aceste prezentări video au fost înregistrate începând cu anul 2006 și tratează diverse aspecte ale Evangheliei strict din punct de vedere biblic. Pentru a câștiga o înțelegere cât mai bună, vă recomandăm să le urmăriți în ordine cronologică. Vizionare binecuvântată!

Nr. 73 ianuarie 2016

Tiraj 680 exemplare

Scopul revistei Divina Vindecare este acela de a-i motiva pe cititori să se dedice fără nici o rezervă pregătirii personale pentru revenirea Domnului Isus Hristos printr-o relație directă și personală cu Mântuitorul. Revista Divina Vindecare este tipărită lunar și este trimisă gratuit oricui dorește. Multiplicarea este nu numai permisă, ci și puternic încurajată. Pentru orice informații și alte materiale, vă rugăm să ne contactați.